

gaar med velberaad Hu lidt nærmere ind paa Højre og Højres Repræsentanter ved denne Lejlighed, der synes nemlig for visse Højremænd at foresvæve en Følelse af, at hvis de fastholde deres Forlangende om Forholdstalsvalg og bidrage deres til at spænde Ben for hele Sagen, saa ville de faa en nogenlunde gunstig Stilling paa Valgtribunerne. Man faar en Fornemmelse af, at nu har Højre opdaget, at nu have de endelig faaet et lille Standpunkt at staa paa, og et Ben at løbe med, og de ere saa glade derved, og saa bange for, at det Ben skal slippe fra dem, som de endelig efter mange Aars Anstrengelser have faaet, og derfor vil jeg gerne vise dem, at det slet ikke staa saa godt. Ja, det er ligesom en Generalprøve paa Valget til Foraaret, jeg vil bede dem imødegaa mine Argumenter. Jeg tror, de ville faa en temmelig levende Fornemmelse af, at de slet ikke skulle glæde sig saa meget til Foraaret, naar de komme paa Valgtribunerne med deres Forholdstalsvalg: det vil medføre, at Debatten om Landstinget vil komme i Forgrunden, og ligeledes vil Partiets Stilling til den kommunale Valgret og den almindelige Valgret i det hele taget trænge sig frem, og vi kunne fra vor Side ikke ønske nogen gunstigere Arena at staa paa i Kampen mod Højre. Og hvis det tilmed former sig saaledes, at Højre ved at fastholde Forholdstalsvalget som et Ultimatum, yder deres Bidrag til, at Byerne slet ikke faa noget som helst, er jeg bange for, at det vil gaa det ærede Medlems Parti omvendt af, hvad de i visse Stunder tænke sig. Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds erklærede, at det dog var saa naturligt, at de, som ikke betalte saa høj Skat som andre, ikke fik saa megen Indflydelse som de andre. Jeg beder ærede Højremænd om paa alle Valgtribunerne rigtig grundigt og tidt at gentage disse Ord, saa skulle de se, hvor deres Mandater faa Fødder at gaa paa. De skulle bare komme ud og sige til den store brede Befolkning, som ikke svarer Skat eller kun svarer en lille Skat, at de ikke skulle have saa megen Indflydelse som de andre, og lad dem saa i samme Aandedræt tale om den ideelle Retfærdighed, der skal indføres, og lad Befolkningen høre om Skattelettelser for den store Befolkning, og de ville blive fejede væk. Er der noget, den store Befolkning har Sans for, saa er det Hykleriet, og er der noget, den glæder sig over, saa er det Hykleriets Afsløring.

Det ærede Medlem for Københavns

6te Valgkreds vil altsaa virkelig fastholde, at en fattig, ubemidlet Mand ikke skal have saa megen Valgret som en bemidlet Mand. Jeg vil sige, at naar en Mand er fattig og ubemidlet, naar han ikke har de store Begunstigelser, som det ærede Medlem og hans Partifæller repræsentere, — Velhavenhed, Formue, Midlerne til Frihed, til at skaffe sig Glæder, Lys og Goder —, saa skulde han fremfor nogen have dobbelt privilegeret Valgret. De rige have jo alle andre Privilegier i Forvejen, og naar det endelig skulde være, kunde de godt undvære Valgretten. For øvrigt kan jeg ganske slutte mig til de Udtalelser, der for et Aars Tid siden faldt fra den forrige Konseilspræsident (Deuntzer), da han sagde: Det er i det hele taget galt at tale om mere eller mindre Skat: alle svare lige Skat, alle svare nemlig Skat efter deres Evne. Det turde være, at den, der kun svarer 1 Kr. eller 25 Øre, skatter haardere end den, der svarer 10,000 Kr. i Skat. Alle svare lige Skat, thi alle svare efter Evne. Ja, selv om de slet ikke svare Skat — det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds talte om disse københavnske Medborgere —, saa skatte de jo alligevel, thi de svare alle Skat gennem Huslejen, Gasafgiften, Vandafgiften og paa mangfoldige andre Maader; vi have jo indirekte Skat saavel til Kommunen som til Staten. Og dernæst skatte de ved deres Arbejde, deres Virksomhed til Samfundet, og de gøre det i langt højere Grad end mangfoldige Rigmænd, som kun tære paa Samfundet og ikke bidrage til dets Udvikling eller til Livsgodernes Fremme. Højre skulde, hvis jeg maatte give det et godt Raad, give sig til at revidere deres Anskuelse om den lige og almindelige Valgret, fordi deres Standpunkt her er saa selvmodsigende, at de paa dette Standpunkt aldrig kunne naa frem. Højre vil navnlig fremhæve sig selv som det Parti, der særlig er nationalt, som har en særlig Fædrelandskærlighed. Hvor kan det dog . . . (Afbrydelse: Til Sagen) . . . Dette hænger nøje sammen med Sagen, thi det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds har jo fremdraget selve dette Grundspørgsmaal om den lige Valgret, og min Udtalelse hænger nøje sammen dermed. Naar det Parti, som det ærede Medlem tilhører, særlig kalder sig det nationale Parti, hvor kan det da ville hævde den nationale Selvstændighed udad til uden at ville yde nationalt Selvstyre indad til? Hvor er det muligt, naar de ikke ville yde visse Medlemmer af denne Nation, deres egne Lands-